

вісь не більше 6 тс. У той же час автомобільна промисловість розвиває виробництво важких машин з навантаженням на вісь до 10 тс. У потоці руху нерідко зустрічаються ще більш важкі автомобілі. Зросла й інтенсивність транспортного потоку, що досягає на деяких ділянках 45-50 тис. автомобілів на добу при розрахунковій нормі 6 тис. одиниць. В результаті несуча здатність дорожнього одягу багатьох автомобільних доріг вичерпана. Звідси виникає необхідність у частих ремонтах.

І, нарешті, умови ринкової економіки та економічної самостійності змушують рахувати гроші і будівельників. Наприклад, застосування геосіток з стеклоровінга для армування асфальтобетону дає можливість знижувати товщину останнього до 20%. Із застосуванням геосинтетичних матеріалів знижується вартість технічного обслуговування і збільшується термін працездатності конструктиву.

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ДОВЕДЕННЯ ДО БАНКРУТСТВА ГОСПОДАРЮЮЧОГО СУБ'ЄКТА

Яцюк О.С.

Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу

Верховною Радою України 18.10.2018 р. прийнято в другому читанні Проект Кодексу України з процедур банкрутства (далі – ПКУБ) № 8060 [1], метою якого є підвищення ефективності процедур банкрутства, рівня захищеності прав кредиторів, вдосконалення процедури продажу майна боржника на аукціоні, підвищення рівня виконання контрактів та судових рішень, врегулювання відносин щодо відновлення платоспроможності фізичних осіб, які опинилися в скрутній фінансовій ситуації та потребують допомоги з боку держави. Вперше у вітчизняній законотворчій практиці законопроект представлено в кількох (чотирьох) книгах, причому четверта регулює нове явище у вітчизняній юридичній практиці – відновлення платоспроможності фізичної особи, зокрема, визнання фізичної особи банкрутом у випадку її нездатності виконувати свої майнові зобов'язання.

Щодо питання про встановлення факту доведення до банкрутства господарюючого суб'єкта, то згаданий вище законопроект передбачає, що державний орган з питань банкрутства, поряд з іншими завданнями, також установлює порядок проведення аналізу фінансово-господарського стану суб'єктів господарювання щодо наявності ознак фіктивного банкрутства, доведення до банкрутства, приховування стійкої фінансової неспроможності, незаконних дій у разі банкрутства і організовує проведення такого аналізу при відкритті провадження у справах про банкрутство; готує на запити суду, прокуратури або іншого уповноваженого органу висновки про наявність ознак фіктивного банкрутства, доведення до банкрутства, приховування стійкої фінансової неспроможності, незаконних дій у разі банкрутства (стаття 3 ПКУБ) [1]. В даному випадку мова іде про державні підприємства і підприємства, у

статутному капіталі яких частка державної власності перевищує п'ятдесят відсотків.

Що стосується усіх інших підприємств, то тут уже розпорядник майна зобов'язаний виявляти (за наявності) ознаки фіктивного банкрутства, доведення до банкрутства, приховування стійкої фінансової неспроможності, незаконних дій у разі банкрутства (стаття 44 ПКУБ) [1].

На етапі ліквідації юридичної особи ліквідатор під час здійснення своїх повноважень має право заявити вимоги до третіх осіб, які відповідно до законодавства несуть субсидіарну відповідальність за зобов'язаннями боржника у зв'язку з доведенням його до банкрутства (стаття 44 ПКУБ) [1].

Відповідальність за доведення до банкрутства господарюючого суб'єкта визначається окремими статтями Господарського та Кримінального кодексів України (далі – ГКУ та ККУ відповідно).

Так, стаття 215 ГКУ передбачає, що у випадках, передбачених законом, суб'єкт підприємництва – боржник, його засновники (учасники), власник майна, а також інші особи несуть юридичну відповідальність за порушення вимог законодавства про банкрутство, зокрема фіктивне банкрутство, приховування банкрутства або умисне доведення до банкрутства. Умисним банкрутством цією статтею визнається стійка неплатоспроможність суб'єкта підприємництва, викликана цілеспрямованими діями власника майна або посадової особи суб'єкта підприємництва, якщо це завдало істотної матеріальної шкоди інтересам держави, суспільства або інтересам кредиторів, що охороняються законом.

До осіб, на яких може поширюватися відповідальність за умисне доведення до банкрутства, належать: боржник, його засновники (учасники), власник майна боржника, а також інші особи, до котрих можуть бути віднесені арбітражний керуючий, кредитори тощо.

Загалом під умисним банкрутством законодавець розуміє стійку неплатоспроможність боржника, що настала з вини певних осіб. Осіб, діями яких викликана зазначена неплатоспроможність боржника, об'єднує така основа ознака, як використання ними права давати обов'язкові для боржника вказівки та можливість іншим чином визначати дії боржника. Такі дії власника майна боржника або посадових осіб суб'єкта підприємництва кваліфікуються як умисне банкрутство, якщо вони завдали істотної матеріальної шкоди інтересам держави, суспільства або інтересам кредиторів.

Стаття 219 ККУ передбачає кримінальну відповідальність за доведення до банкрутства, тобто за умисні, з корисливих мотивів, іншої особистої заінтересованості або в інтересах третіх осіб вчинення громадянином – засновником (учасником) або службовою особою суб'єкта господарської діяльності дій, що призвели до стійкої фінансової неспроможності суб'єкта господарської діяльності, якщо це завдало великої матеріальної шкоди державі чи кредитору. Проте через значну складність такої категорії кримінальних проваджень, стаття 219 ККУ застосовується рідко, в практиці присутня надзвичайно мала кількість вироків у сучасній Україні за доведення до

банкрутства. Як зазначають юристи-практики, несподівано для українського кримінального судочинства, у цій категорії виправдувальні вироки переважають над обвинувальними [3].

Література:

1. Проект Кодексу України з процедур банкрутства. Карта законопроекту / Офіційний веб-портал Верховної Ради України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=63518. – Заголовок з екрану.

2. Господарський кодекс України / Офіційний веб-портал Верховної Ради України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15>. – Заголовок з екрану.

3. Трут Дмитро. Доведені до краю: проблеми відповідальності за доведення до банкрутства в українських реаліях / Дмитро Трут // Ліга: Закон [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://uz.ligazakon.ua/ua/magazine_article/EA010933. – Заголовок з екрану.